

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Carta als Reis Mags d'Orient

¡Quants infants han enviat les seves cartes als Reis Mags d'Orient! Encara que sigui adult, un any més, també vull escriure la meua carta, senzilla, com la de tants nens i nenes.

Benvolguts Reis Mags d'Orient,

Us escric per compartir amb vosaltres la meua llista de desitjos. Com bé sabeu, el 2020 ha estat un any difícil i, per això, crec que aquesta carta també serà difícil d'escriure. Estic convençut que el que us demanaré és un clam general. I, encara que la signo jo, podrien haver-la escrit milions de ciutadans del món. Homes, dones, nens, adults, joves, gent gran, empresaris, treballadors, estudiants, creients, ateus...

Reconforta pensar que tota la humanitat ens hem unit en un mateix desig per aquest proper any: el desig de tornar a la normalitat i superar la pandèmia de la Covid-19. Comencem, segons diuen, a sortir del túnel, però encara ens falta un bon tros per recórrer. Estem ansiosos per convertir l'exigida distància de dos metres en la reconfortant proximitat d'una abraçada, però encara haurem d'esperar una mica. Queden dies d'incertesa, de distància i de prudència. També de foscor perquè, per desgràcia, la pandèmia continuarà deixant víctimes. Moltes vegades continuarem sentint-nos confosos.

Per això, us demanem que poseu en la nostra vida una estrella de Betlem, com la que us va guiar a vosaltres fins al pessebre per adorar el nen Jesús. Una estrella que ens orienti en el nostre camí i que ens permeti avançar, sobretot enmig de les dificultats com les que estem vivint. Una estrella que ens condueixi cap a l'Estrella en majúscules, que és el mateix Jesús, que ens ofereix la seva llum. Una

llum que és la Paraula de Déu, capaç de revitalitzar-nos el cor i donar-nos força per viure. Una llum que ens fa créixer la fe i ens portarà a aconseguir, algun dia, la nostra meta última: la trobada amb Déu. Una llum que ens ajudarà a veure amb claredat que, malgrat tot, la vida és el millor regal que mai hàgim rebut. «Jo soc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida» (Jn 8,12), ens diu Jesús.

Seguint aquesta llum descobrirem, a més, que Déu ens convida a assolir fites més altes, sobretot a tocar el cel. És la mateixa llum que ens ajuda a recordar les persones que ens han deixat aquest

any passat, moltes d'elles afectades pel coronavirus. Una llum que també ens permet donar llum a les persones que encara pateixen les seqüeles d'aquesta terrible pandèmia.

Tant de bo que, seguint l'estrella de Betlem, ens adonem que nosaltres també, units a Crist, podem ser estrelles i que hem nascut per brillar. Estem cridats a il·luminar, no només els nostres passos sinó també els de tots aquells que caminen al nostre costat, per mostrar-los que Déu els estima.

Benvolguts Reis Mags d'Orient, us desitjo un bon any i m'acomiedo demanant-vos que pregueu per la humanitat sencera.

ACTUALITAT

El Papa pregant davant la imatge de Sant Josep, de qui és un gran devot

El Papa convoca l'Any de Sant Josep

Amb la carta apostòlica *Patris Corde* (Amb cor de pare), que el papa Francesc va signar el 8 de desembre de 2020, dia de la Puríssima, el Sant Pare recorda el 150è aniversari de la declaració de Sant Josep com a patró de l'Església universal i, amb motiu d'aquesta commemoració, ha convocat un any dedicat especialment a aquest sant, del 8 de desembre 2020 al 8 de desembre 2021. «Un pare estimat, tendre i obediència; que acull la voluntat de

Déu i del proïsme; valent i creatiu, un exemple d'amor a l'Església i als pobres; un pare que ensenya el valor, la dignitat i l'alegria del treball; també, un pare a l'ombra, *descendrat* a favor de Maria i Jesús». Així descriu el Papa la figura de sant Josep. Davant les dificultats de la pandèmia actual, Francesc ens recorda sant Josep com «l'home que passa desapercebut, l'home de la presència diària, discreta i oculta».

ENTREVISTA

Preparar les lectures

JORDI LATORRE

La millor manera de preparar-nos per participar a la missa dominical és la lectura orant dels textos bíblics que s'hi llegiran. D'aquesta manera, es produeix «un diàleg entre Déu que em parla en l'Esclitura i jo, que li responc en la pregària».

Per al salesià Jordi Latorre, director de l'Institut Superior de Ciències Religioses Don Bosco, si assistim a la missa amb les lectures llegides «i en els dies següents les reprenem i les rellegim, el seu missatge arrelarà més a fons en nosaltres i anirà transformant, a poc a poc, el nostre ésser cristià».

Com hem de llegir els llibres de l'Esclitura dins de la litúrgia?

Llegim l'Esclitura en referència al Misteri del Crist que celebrem al llarg de l'any, i que expressem en les pregàries i en les accions de la celebració sacramental. Esclitura-pregària-celebració formen el context de la lectura eclesial de la Sagrada Esclitura.

Hauriem de sortir de casa amb les lectures treballades?

La lectura personal està en funció de la lectura eclesial i litúrgica, que és la lectura referencial de la comunitat cristiana. Per una banda, la lectura personal prepara i continua la lectura comunitària. Si anem a l'església amb les lectures llegides, i potser també meditades, el seu ressò en el nostre cor, quan siguin proclamades públicament, serà major.

Què cal per mantenir la il·lusió d'anar a missa?

La participació en la celebració eucarística dominical —i fins i tot diària— neix de la convicció que ens nodreix i ens sosté en la nostra vida cristiana. A la Missa posem la nostra vida en mans de Déu, juntament amb altres cristians, veïns nostres, que comparteixen la nostra fe i les nostres dificultats. A la Missa donem gràcies a Déu pels seus dons de cada dia, li demanem perdó per les nostres mancances i mesquineses, i li demanem llum i força per continuar fidels a l'Evangelí.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Afegir anys als anys

Un grup d'amics i companys d'escola, que han fet setanta-cinc anys, es van reunir, com ho fan de tant en tant, per celebrar l'aniversari i per compartir experiències i vivències. Predominava l'agraïment a Déu per la vida, per la família, pels pares que les iniciaren i per les escoles, en les quals s'havien sentit acollits i ajudats a créixer fins a la maduresa. Tenien bon record dels pares, dels seus esforços i treballs, dels anys d'infantesa, malgrat les dificultats i penúries de la postguerra del trenta-sis.

Un d'ells, que havia estat professor i abans monitor d'un centre d'esplai i de colònies d'estiu, recordava amb afecte el seu treball amb infants i adolescents i l'acompanyament en el seu creixement com a persones. Un altre, que era sacerdot, donava gràcies per la vocació que el va portar a seguir Jesús i pel servei continuat a la seva diòcesi en unes quantes paròquies i en altres serveis pastorals. Els casats agraïen a Déu l'amor de les seves esposes, l'alegria dels fills, la complexitat de la seva educació, la preocupació per fer-ho bé, les hores difícils que enfortien l'amor conjugal o l'amor paternal...

Alguns formen part d'un grup de matrimonis. Ho valoren per l'ajuda

mútua que hi han trobat. L'acompanyament espiritual que ha enfortit la seva fe. L'apropament a la parella que els ha unit. La possibilitat de compartir criteris en l'educació dels fills i en allò que afecta les responsabilitats socials i ciutadanes. L'enfortiment del sentit de pertinença a l'Esclésia.

Tots coincidien a agrair el que Déu havia posat al seu abast, els treballs que els ocupaven en la seva vida laboral, les persones amb les quals han fet camí, el seu acolliment, el treball compartit, les converses i els silencis carregats de sentit. Tingueren, també, un record per tots els familiars, companys i amics traspassats i que ja són en la proximitat de Déu, sempre amatent. Coincidien, també, que calia saber demanar perdó per les negligències i els oblitats, pels moments de mediocritat, per la falta de disponibilitat, per les mandres i per les pors... per no haver estimat i servit prou. «Digues als ancians que siguin sobris, respectables, assenyats, forts en la fe, en l'amor i en la constància» (Tt 2,2). Confiats i sentint-se en mans de Déu. «Aleshores els vint-i-quatre ancians amb els quatre vivents es van prosternar i adoraven Déu, que seu al tron, dient: —Amén! Al·heluia!» (Ap 19,4).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«¡Qué admirable es tu nombre, Señor!»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la festividad del Santísimo Nombre de Jesús, el 3 de enero del año que acaba de finalizar, el papa Francisco, a través de su cuenta de *twitter*, afirmaba: «La salvación está en el nombre de Jesús. Debemos dar testimonio de esto: Él es el único salvador».

Nosotros, bautizados en el nombre del Padre, del Hijo y del Espíritu Santo, cuando celebramos la presencia de Dios-con-nosotros y alabamos su Nombre, el calendario nos sitúa ante un nuevo año. Nos sentimos convocados, llamados a ponernos «en camino para trabajar por el Nombre». ¿De qué nos hemos de proveer para nuestra ruta? Quizás nos fijamos en nuestros proyectos, pero, san Juan nos dice que hemos de proveernos «para el viaje como Dios se merece» (3Jn 1,6-7).

Volvamos nuestros ojos hacia el Niño recién nacido: Despojado de su rango, es la Palabra eterna de Dios que por nosotros ha entrado en el tiempo, Él es Dios-con-nosotros, su nombre es misericordia.

Tengamos sus mismos sentimientos. Al inicio de este año, sujetos a la pandemia, será bueno repasar las palabras del Papa en la encíclica *Fratelli tutti*. Vayamos al encuentro de nuestros hermanos, recibamos al Niño de Belén, Él se nos muestra muy especialmente en las personas que padecen necesidad. Nos llama a la fraternidad.

Pidamos a nuestra Señora, que nos conceda ser testimonios claros de la alegría que brota del saber que Dios está de nuestra parte y en favor nuestro. Él nos ama.

Lectures de la missa diària i santoral

4. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[1Jn 3,7-10 / Sl 97 / Jn 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, religiosa paüla, dels Estats Units; santa Genoveva Torres, vg.; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana.

5. □ Dimarts [1Jn 3,11-21 / Sl 99 / Jn 1,43-51].

Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliana, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí.

6. □ † Dimecres [Is 60,1-6 / Sl 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12].

Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Dijous [1Jn 3,22-4,6 / Sl 2 / Mt 4,12-17.23-25].

Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes. Sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

8. □ Divendres [1Jn 4,7-10 / Sl 71 / Mc 6,34-44].

Sant Apollinar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelita).

9. □ Dissabte [1Jn 4,11-18 / Sl 71 / Mc 6,45-52].

Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab. Sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelita); santa Marciana, vg. i mr.

10. □ † Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 1a setm.)

[Is 55,1-11 / Sl: Is 12 / 1Jn 5,1-9 / Mc 1,7-11]. Sant Agatà, papa (sicília, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL

COMENTARI

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meua tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat". M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor; en la seva heretat».

Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat, / Envia ordres a la terra / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dona entre els sants.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 1,1-5.9-14) (versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes.

Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 24,1-2.8-12)

La sabiduría hace su propia alabanza, encuentra su honor en Dios y se gloria en medio de su pueblo. En la asamblea del Altísimo abre su boca y se gloria ante el Poderoso. «El Creador del universo me dio una orden, el que me había creado estableció mi morada y me dijo: "Pon tu tienda en Jacob, y fija tu heredad en Israel". Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y nunca jamás dejaré de existir. Ejercí mi ministerio en la Tienda santa delante de él, y así me establecí en Sión. En la ciudad amada encontré descanso, y en Jerusalén reside mi poder. Arraigué en un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad».

Salm responsorial (147)

R. *El Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sión. / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de bendiciones espirituales en los cielos. Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado.

Por eso, habiendo oído hablar de vuestra fe en Cristo y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mis oraciones, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

✠ Comienzo del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,1-5.9-14) (versió abreujada)

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios. Por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no lo recibió. El Verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre, viniendo al mundo.

En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció. Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.

«El qui és la Paraula es va fer home i plantà el seu tabernacle entre nosaltres»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

El temps de Nadal acumula diverses festes litúrgiques, totes importants. Enmig de les quals, avui, segon diumenge del temps de Nadal, ens trobem amb unes lectures poètiques, carregades de contingut de fe. El tema central de les tres lectures vol presentar-nos Jesús com a saviesa, paraula i llum de Déu encarnades en la nostra història en forma humana.

La primera lectura pertany a una composició més extensa que, de manera poètica, ens diu que la saviesa que ha acompanyat Déu en tota la tasca de la creació ha vingut a l'encontre dels homes en el poble d'Israel: la imatge de la tenda plantada al costat de les altres tendes expressa aquesta presència acompanyadora.

La segona lectura recull un fragment d'un himne d'acció de gràcies amb què s'enceta la carta als Efesios. Hem sentit com l'autor expressa la seva fe: tot ve de dalt, del cel, tot és obra de Déu; i tot té com a darrer objectiu la lloança del mateix Déu. I en aquest món, el Crist té un paper central: estem destinats a ser fills de Déu per Jesucrist.

L'Evangelí ens presenta altra vegada el pròleg del evangeli de Joan. Ja l'havíem proclamat i l'havíem meditat no fa gaire, el dia de Nadal. L'autor d'aquest pròleg ens presenta Jesús com a Paraula de Déu i com a Llum dels homes. De fons, hi ha una convicció fonamental: Déu ens parla a través de la vida de Jesús, de les seves paraules i dels seus fets, de les seves actituds, de la seva mort i de la seva resurrecció. I aquest missatge diví que porta Jesús il·lumina la vida de qui vulgui ser deixeble seu.

L'afirmació principal l'hem llegida en l'Evangelí: «El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle» (v. 14). L'autor reprèn la imatge que ja havia sortit al llibre del Siràcida. La Paraula de Déu, per mitjà de la qual s'ha fet tot, s'ha fet companya del nostre camí, tot plantant la seva tenda de beduï enmig nostre. Déu ens estima i camina amb nosaltres: ens ho diu la vida de Jesús.

Les lectures d'avui són difícils, però d'un gran contingut de fe. Davant d'aquests textos, podríem posar en pràctica el que sentíem a la Missa de la Mare de Déu: que Maria «conservava totes aquestes coses en el seu cor i les meditava». Donem-ne gràcies a Déu i obrim el nostre cor a Jesús que és la Saviesa de Déu que ultrapassa tot coneixement científic, que és la Llum que il·lumina el cor de les persones, que és la Paraula que omple el nostre buit i els nostres silencis, que és el Fill que a tots ens fa fills i filles de Déu per la fe i pel baptisme.

Agenda

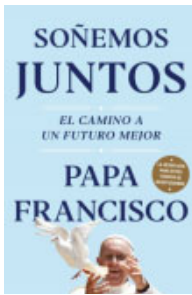
Missa en memòria de la serventa de Déu Rosa Deulofeu. En el 17è aniversari de la seva mort, dijous 7 de gener (19 h), a la parròquia de Sant

Agustí (pl. Sant Agustí, 2), se celebrarà una eucaristia en memòria de qui fou delegada de Joventut de la nostra arxidiòcesi.

Llibres

Soñemos juntos. El camino a un futuro mejor, del papa Francisco.

Este libro de 160 páginas, editado por Plaza & Janés, expone los pensamientos, inquietudes y propuestas más personales del papa Francisco sobre la crisis de la Covid-19 y el mundo que emergerá de ella. El Papa insta a no permitir que todo este dolor sea en vano, analizando y aprendiendo lo que esta situación puede enseñarnos. Con gran sinceridad, revela cómo tres crisis de su propia vida supusieron para él un cambio a mejor. Las crisis nos ofrecen una elección y cometemos un terrible error si nuestra respuesta es intentar regresar a un estado anterior. Si, por el contrario, tenemos el coraje de cambiar podemos salir de ellas renovados y fortalecidos y con los corazones abiertos, podemos cambiar el mundo.

ACTUALITAT

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Del 18 al 25 de gener de 2021

L'Arquebisbat de Barcelona inaugurarà la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians el dilluns 18 de gener, en una celebració ecumènica presidida per Mons. Javier Vilanova, en què hi participaran els representants de les diverses confessions cristianes.

Ja fa anys que el moviment ecumènic està en marxa, i sempre amb el desig molt viu que aquest horitzó de la unitat dels cristians algun dia serà una realitat, tot i que no sabem com ni quan. L'Esperit Sant és qui està al timó d'aquest vaixell. Si, parlem quasi bé sempre de l'ecumenisme com un moviment que es va gestar a partir de les ferides històriques, de les divisions d'Orient i Occident. I és veritat, però possiblement caldria anar a un nivell més avançat, és a dir, centrar el diàleg ecumènic com a fruit d'un compromís inherent de tot cristià, sigui de la confessió que sigui. Les comunitats cristianes (evangèliques, ortodoxes i catòliques), seria bo que tinguessin present i que inserissin en la dinàmica comunitària i personal del cristià un compromís ineludible d'una mirada evangèlica oberta a les tradicions que han sorgit d'aquests conflictes històrics.

Podríem preguntar-nos quin seria l'argument bàsic d'aquesta premissa. No podem viure en el Senyor dividits, tancats i exclouent-nos mútuament o, pitjor encara, fent-nos indiferents els uns als altres. No és, potser la manera de fer i actuar habitual...? Cal introduir un missatge joiós d'esperança que abraçi el diàleg ecumènic en les predicacions i la catequesi, que fomenti espais de trobada interconfessional al llarg de tot el curs, i apartar tot fanatisme que pretengui un afany de proselitisme. Estem en el món, però no som del món: «Ningú de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: si vivim, vivim per al Senyor, i si morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor...» (Rm 14,7-8). Vivim per al Senyor que ens estima i ens vol en comunió, estimant-nos. Algunes persones, segur que ens catalogaran d'ingenus o de bonisme, un terme que ara està de moda. Nosaltres creiem, però, que

és una resposta madura que arrenca de la Misericòrdia del Senyor. Per això mateix, i per molt més, no deixarem de repetir que els materials de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians són uns actius que poden desenvolupar-se al llarg de tot l'any. Que la mirada interconfessional no quedi restringida només a una setmana.

Aquest any 2021, «Les Senyores de Morges», una comunitat monàstica de germanes de diferents tradicions, països i continents ha estat escollida per preparar els materials. En la seva diversitat, són una icona de comunió on la pregària, la vida de comunitat i l'acolliment dels hostes és el seu eix vertebral. D'aquesta comunitat neix el lema d'aquesta Setmana: «Manteniu-vos en el meu amor i donareu molt de fruit» (Jn 15,5-9), en el context de Jn 15,1-17. El sofriment per les ferides de la divisió va ser fonamental en l'origen i creació d'aquesta comunitat.

Aquests tres pilars, pregària, vida de comunitat i hospitalitat poden ser un ressò d'aprenentatge per a tots nosaltres en aquest context de l'Evangeli de Joan, que té el seu esclat en el verset 12: «Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat». En aquestes germanes podem copsar una dinàmica profunda de visió ecumènica que es fonamenta en l'amor del Crist: mantenir-se en el seu amor, que és estimar el proïsme, acceptant la diversitat com un enriquiment i un referent de confiança en la presència de l'Esperit Sant, que ens crida a la llibertat de l'Amor.

Ja fa temps que estem encerclats per aquesta pandèmia, la Covid-19, que està generant molt de sofriment. Sigui de la manera que sigui, serà adient pregar tots junts perquè la fraternitat i la germanor sigui l'al·licient que no ens manqui mai i, per tant, l'esperança de la comunió es perfili algun dia com un fet tangible.

Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Carta a los Reyes Magos

¡Cuántos niños han enviado sus cartas a los Reyes Magos! Aunque sea adulto, un año más, también quiero escribir mi carta, sencilla, como la de tantos chavales.

Queridos Reyes Magos:

Os escribo para compartir con vosotros mi lista de deseos. Como bien sabéis, el 2020 ha sido un año difícil y, por ello, creo que esta carta también será difícil de escribir. Estoy convencido de que lo que os voy a pedir es un clamor general. Y, aunque la firmo yo, podrían haberla escrito millones de ciudadanos del mundo. Hombres, mujeres, niños, adultos, jóvenes, ancianos, empresarios, trabajadores, estudiantes, creyentes, ateos...

Reconforta pensar que toda la humanidad nos hemos unido en un mismo deseo para este próximo año: el deseo de volver a la normalidad y superar la pandemia de la Covid-19. Empeza-

mos, según nos dicen, a salir del túnel, pero todavía nos falta un buen trecho por recorrer. Estamos ansiosos por convertir la exigida distancia de dos metros en la reconfortante cercanía de un abrazo, pero todavía tendremos que esperar. Quedan días de incertidumbre, de distancia y de prudencia. También de oscuridad, porque, por desgracia, la pandemia continuará dejando víctimas. Muchas veces continuaremos sintiéndonos confusos.

Por ello, os pedimos que pongáis en nuestra vida una estrella de Belén, como la que a vosotros os guió hasta el pesebre para adorar al niño Jesús. Una estrella que nos oriente en nuestro camino y que nos permita avanzar, sobre todo en medio de las dificultades como las que estamos viviendo. Una estrella que nos conduzca hacia la Estrella en mayúsculas, que es el mismísimo Jesús, que nos ofrece su luz. Una luz que es la Palabra de Dios, capaz de revitalizar nues-

tros corazones y darnos fuerza para vivir. Una luz que hará crecer nuestra fe y nos llevará a alcanzar, algún día, nuestra meta última: el encuentro con Dios. Una luz que nos ayudará a ver con claridad que, a pesar de todo, la vida es el mejor regalo que jamás hayamos recibido. «Yo soy la luz del mundo; el que me sigue no camina en tinieblas, sino que tendrá la luz de la vida» (Jn 8, 12), nos dice Jesús.

Siguiendo esa luz descubriremos, además, que Dios nos invita a alcanzar metas más altas, pero sobre todo a tocar el cielo. Es la misma luz que nos ayuda a recordar a las personas que nos han dejado el pasado año, muchas de ellas afectadas por el coronavirus. Una luz que también nos permita alumbrar a las personas que aún sufren las secuelas de esta terrible pandemia.

Ojalá que, siguiendo la estrella de Belén, nos demos cuenta que nosotros también, unidos a Cristo, podemos ser estrellas y que hemos nacido para brillar. Estamos llamados a iluminar, no solo nuestros pasos sino también los de todos aquellos que caminan a nuestro lado, para mostrarles que Dios los ama.

Queridos Reyes Magos, os deseo un feliz año y me despido pidiéndoos que recéis por la humanidad entera.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 @esglesiacbcn

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT